

DAĞLAR VE KAPILAR

Akşam hüsrarla dolu
Gül rengi bir kırıksıklık gibi tasalarım
Alnımın yansımasından
Şehrin simetrik yarasaları
Ellerimin bir umut gibi kaçışından
Dağlar ve kapılar, dağlar ve kapılar

Güneşin neşesi aynaların hüznünde
Evlerin asi çocuğu odalar
Parlak bir duvarın bizi izleyen gözleri
Sebep huzursuzluğa, sebep yabancılığa
Hep ve çok unutulduğumuz yerlerde
Dağlar ve kapılar, dağlar ve kapılar

Akşam hüsrarla dolu
Gittiğim yerlerde “gel” çağrısı yok
Mabedim ışık sızdırıyor şehre
Kuşların yası asfaltın belini büküyor
Akşam hüsrarla dolu ve bir trajedi gibi
Dağların sonsuz yansımaları kapılarda